

27 Οκτωβρίου Παρακλητικός Κανών Μάρτυρος ΝΕΣΤΩΡΟΣ,

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ΄ (142) Ψαλμός καί τό
Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια. Ἦχος
δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.**

Καταπαλαίσας τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ἀθλητικῶς παρὰ Χριστοῦ
ἐδοξάσθης, ὦ Ἀθλοφόρε Νέστωρ παναοίδιμε· ὅθεν καθικέτευε,
πάσης ῥύεσθαι βλάβης, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων
κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐν βίῳ πειρασμῶν, τοὺς καταφεύγοντας,
Μάρτυς, τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· *ΤΗΝ ΣΗΝ ΧΑΡΙΝ ΗΜΙΝ
ΔΙΔΟΥ ΝΕΣΤΩΡ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.*

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν δρόμον τὸν θεῖον τετελεκώς, ἐνίσχυσον, Νέστωρ, ὡς
ἀήττητος Ἀθλητής, ἡμᾶς διανύειν ἀπροσκόπτως, τῆς εὐσεβείας ὁδὸν
τὴν σωτήριον.

Ἦνίκα ἐπέλθῃ ἐπιφορά, δεινῶν ἀδοκήτων, τοῖς οἰκέταις σου,
Ἀθλητά, τότε ἡμῖν φάνηθι ὑψόθεν, καὶ τῶν παθῶν λῦσον, Νέστωρ,
τὸν τάραχον.

Νεκρώσας Λυαῖον τὸν δυσμενῆ, Χριστοῦ τῇ δυνάμει,
ἀπονέκρωσον, Ἀθλητά, τῇ σῇ ζωτικῇ ἐπιστάσι, τὴν καθ' ἡμῶν τοῦ
Βελίार ἐπήρειαν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, Χριστὸν τὸν Δεσπότην,
κόσμον σώσαντα ἐκ φθορᾶς, ῥύσαι με, ἀγνὴ Θεογεννητῶρ,
φθοροποιῶν παθημάτων καὶ θλίψεων.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ σὴ ἄθλησις, Μάρτυς, τὸν δυσμενῆ ἥσυχυνεν· ὅθεν τῆς αὐτοῦ
πανουργίας καὶ δολιότητος, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, Νέστωρ Χριστοῦ
Ἀθλοφόρε, ταῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα Θεὸν πρεσβεΐαις σου.

Νεανίας ὠραῖος καὶ εὐπρεπὴς πέφηνας, σῶμα καὶ ψυχὴν
προσενέγκας τῷ Παντοκράτορι· ὅθεν ὠραῖσον, τὸ εἰδεχθὲς τῆς
ψυχῆς μου, Νέστωρ, τῇ δοθείσῃ σοι θεόθεν χάριτι.

Χαρισμάτων πλουσίῳ παρὰ Θεοῦ ἔτυχες, οἷα Ἀθλητῆς τοῦ
Σωτῆρος, Νέστωρ, περίδοξος· ὅθεν χαρίτωσον, καὶ χαρᾶς πλήρωσον
θείας, Μάρτυς, τοὺς παλαίοντας βίου ταῖς θλίψεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τεκοῦσα τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Κεχαριτωμένη
Παρθένε Θεοχαρίτωτε, δύναμιν δίδου μοι, τῶν τοῦ ἐχθροῦ
κυριεύειν, προσβολῶν ἐκάστοτε καὶ ἐπιθέσεων.

Διάσωσον, τῇ σῇ πρεσβεΐᾳ, ὃ Νέστωρ Μάρτυς Κυρίου, τῶν ἐν
τῷ βίῳ πειρατηρίων καὶ θλίψεων, τοὺς προσφοιτῶντας τῇ θεΐᾳ σου
ἀντιλήψει.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεΐα θερμή.

Πρεσβεύειν Χριστῷ, τῷ πάντων βασιλεύοντι, διδόναι ἡμῖν,
πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν καὶ χρηστότητος

θεία δωρήματα, μὴ ἐλλείπης, ὦ Νέστωρ Ἀθλητά, τοῖς πίστει τιμῶσί
σου τὴν ἄθλησιν.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥαντισμοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ χυθέντων,
μακάριε, δρόσον θείας παρακλήσεως, δίδου τοῖς πιστῶς σοι
καταφεύγουσι.

Ἰλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, καὶ παραπτωμάτων, Μάρτυς,
συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην ἀστασίαστον, παρὰ τοῦ Κυρίου, Νέστωρ
Ἅγιε.

Νεκρωθεὶς διὰ Κύριον, νέκρωσον τὴν ζῶσαν κακίαν, ἔνδοξε,
ζωηφόροις ἱκεσίαις σου, τὴν ἀπονεκροῦσαν τὴν καρδίαν μου.

Ἡ πρεσβεία σου, Ἅγιε, πάντων τὰς αἰτήσεις πληροῖ ἐκάστοτε,
διὰ τοῦτο πρὸς σὲ σπεύδομεν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος λαμβάνομεν.

Θεοτοκίον.

Μὴ λιπῶν τὰ οὐράνια, ὅλως ἐν νηδύϊ Σου κατεσκήνωσεν, ὁ
Ὑπέρθεος δι' ἔλεος, Κόρη, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκτήσατο.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἴδε συμπαθῶς, τοὺς ἐστῶτας μετὰ πίστεως, τῇ εἰκόνι σου, ὦ
Νέστωρ Ἀθλητά, καὶ παράσχου πᾶσι, Μάρτυς, τὰ αἰτήματα.

Νόσων καὶ παθῶν, καὶ ποικίλων περιστάσεων, ἀνωτέρους
διαφύλαττε ἀεὶ, τοὺς προστρέχοντας τῇ χάριτί σου, ἔνδοξε.

Δύναμιν ἡμῖν, κατ' ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος, τοῦ ἀεὶ
ὠρυομένου καθ' ἡμῶν, δίδου, Ἅγιε, τῇ θείᾳ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τῆς φθορᾶς, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσῃται, νέος ὤφθῃ ἐκ Σοῦ
Ἄχραντε Ἀδάμ, δι' ἀγάπην ὁ Θεὸς ὁ προαιώνιος.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δυνάμει, τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀριστεύσας, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς,
Ἀθλοφόρε, καρτερικῶς ὑπομένειν τὰς θλίψεις, ὡς ἂν Χριστὸν τὸν
Οἰκτίρμονα Κύριον, εὐΐλατον καὶ συμπαθεῖ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως
εὕρωμεν.

Ὁ πλήξας, καὶ καθελὼν τὸν Λυαῖον, ἀπτοήτως τῷ τῆς πίστεως
ὄπλῳ, τὴν καθ' ἡμῶν τοῦ Βελίαρ μανίαν, καὶ τὰ πυρίμορφα βέλη
ἀφάνισον, δι' ὧν ἀπαύστως ἀπειλεῖ, ψυχικὸν ἡμῖν ὄλεθρον, Ἄγιε.

Ὑπόθεν, ἐπιφανεῖς ἀοράτως, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε Νέστωρ,
τοῖς προσιοῦσι τῇ σῇ προστασίᾳ, τούτοις παράσχου πλουσίως τὴν
χάριν σου, ἵνα ῥυσθῶσι δι' αὐτῆς, τῶν πολλῶν πειρασμῶν τε καὶ
θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων, ζωοποιῶν, Θεοτόκε, ἀνεξάντλητος ὑπάρχουσα
κρήνη, βλῦσον ἐμοὶ οἰκτιρμῶν Σου τὰ ῥεῖθρα, τὸν μολυσμὸν τῆς
ψυχῆς μου καθαίροντα, καὶ νέμοντα πᾶσιν, Ἀγνή, εὐφροσύνην καὶ
χάριν καὶ ἔλεος.

Διάσωσον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ὃ Νέστωρ Μάρτυς Κυρίου, τῶν ἐν
τῷ βίῳ πειρατηρίων καὶ θλίψεων, τοὺς προσφοιτῶντας τῇ θείᾳ σου
ἀντιλήψει.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἀθλητικῇ παρρησίᾳ σου, Ἄγιε, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα Λόγον
καὶ Κύριον, δυσώπει ἀπαύστως δεόμεθα, θείας τυχεῖν ἡμᾶς,
Μάρτυς, χρηστότητος, ὃ Νέστωρ, ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ
εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. κα' 12-16).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν
με, ὁ Θεός,...

Ἀθλήσας στερρότατα, ὑπὲρ τῆς δόξης Κυρίου, τὸν ἐχθρὸν
κατήσχυνας, τῇ στερρῷ ἐνστάσει σου, Νέστωρ ἔνδοξε· ἀλλὰ νῦν
πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, κατοικτεῖραι τοὺς οἰκέτας σου, καὶ
δοῦναι ἅπασιν, τῶν πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ θλιβερῶν τὴν
λύτρωσιν, καὶ χαρὰν ἐν βίᾳ τὴν κρείττονα· τοῖς ἐπιτελοῦσι,
προθύμως τὴν σεπτὴν σου ἐορτὴν, καὶ μεγαλύνουσιν, Ἄγιε, τὸν σέ
στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐναθλήσας νομίμως, ὡς γενναῖος ὀπλίτης Χριστοῦ, μακάριε,
ἐκ πάσης ἀνομίας, καὶ χαλεπῆς πικρίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως,
λύτρωσαι, Νέστωρ, ἡμᾶς, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ.

Σωτηρίαν ἐξαίτει, καὶ σκανδάλων ποικίλων τὴν ἀπολύτρωσιν,
καὶ πᾶσαν εὐπραγίαν, καὶ θεῖαν εὐλογίαν, τοῖς θερμῶς
καταφεύγουσι, τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ, ὃ Νέστωρ Χριστομάρτυς.

Τῶν παθῶν ἡμῶν σβέσον, τὴν ἀκάθεκτον φλόγα τὴν
ἀναλίσκουσαν, ψυχὴν ἡμῶν καὶ σῶμα, ἐχθροῦ τῇ συνεργίᾳ, καὶ τὴν
ὑπαρξιν ἅπασαν, τῶν πρεσβειῶν σου, σοφέ, πλουσίᾳ ἐπομβρία.

Ὅλοτρόπως ὑπήχθην, τοῦ ἐχθροῦ τῇ ἀπάτῃ νοῖ ἀγνώμονι,
ἀλλὰ τῶν πρεσβειῶν σου, ἡ χάρις προφθασάτω, καὶ ῥυσάσθω με
τάχιστα, τῆς κακουργίας αὐτοῦ, ὦ Νέστωρ Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ῥῶσιν δίδου μοι, Κόρη, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ καὶ νῶ καὶ
σώματι, ὥς ἂν ποιῶ καὶ πράττω, τὸ θέλημα Κυρίου, τὸ σωτήριον
πάντοτε, καὶ κληρονόμος Αὐτοῦ, γένωμαι μετὰ τέλους.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Γεγαιρωμένον, καταβαλὼν τὸν Λυαῖον, πύργος ἄσειστος καὶ
τεῖχος ἀσφαλείας, δέδοσαι ἀθλήσας, τῇ σῇ πατρίδι, Νέστωρ.

Ἔχων, παμμάκαρ, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρῆσιαν, καθικέτευε
ἐκ πάσης δυσπραγίας, ῥύεσθαι, ὦ Νέστωρ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ῥῶσιν παράσχου, κατὰ ψυχὴν τε καὶ σῶμα, τοῖς στενάζουσι
τοῦ βίου ταῖς ἀνάγκαις, καὶ τοῖς θλιβομένοις, παράκλησιν ἁγίαν.

Θεοτοκίον.

Ἀγίασον μου, τὴν μολυσθεῖσαν καρδίαν, Πανυπέραγνε,
πάθεις ἀμαρτίας, ἵνα Σε δοξάζω, Ὑπερδεδοξασμένη.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Στεφάνω ἀφθαρσίας, κατηγλαῖσμένος, φθοροποιῶν
παθημάτων ἀπάλλαξον, τοὺς σὲ γεραίροντας, Νέστωρ Μάρτυς
ἀήττητε.

Ἰλύος ἀμαρτίας, πλῦνον, Ἀθλοφόρε, τῇ ῥυπτικῇ σου πρεσβείᾳ
καὶ χάριτι, τὰς διανοίας, ὦ Νέστωρ, ἡμῶν δεόμεθα.

Μεθέξει ζωηφόρῳ, ὦν τεθεωμένος, ἐπουρανίου φωτὸς,
Νέστωρ, ἔμπλησον, φωτιστικαῖς σου πρεσβείαις, τοὺς σὲ
γεραίροντας.

Ὅρων αὐτοπροσώπως, τοῦ Χριστοῦ τὴν δόξαν, σὺν Δημητρίῳ
τῷ θείῳ ἐν Μάρτυσι, σὺν αὐτῷ, Νέστωρ, ἐξαίτει ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν Σου, Κεχαριτωμένη, τὸν Σὸν Υἱὸν καὶ
Δεσπότην ἰκέτευε, δοῦναι ἡμῖν, Θεοτόκε, πταισμάτων ἄφεσιν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς....

Χαίροις Ἀθλοφόρε Χριστοῦ στερῶν, ὁ κατανικήσας τὸν
Λυαῖον τὸν δυσμενῆ· χαίροις ὁ αἰσχύνας τὸν δόλιον Βελίαρ, τῇ σῇ
στερῶν ἀθλήσει, Νέστωρ μακάριε.

Νέος μὲν τῷ σώματι κομιδῇ, πέλων, Ἀθλοφόρε, καὶ ἀήττητος
τῇ ψυχῇ, ἔλυσας τῆς πλάνης τὸ κράτος καὶ τὸ θράσος, Σταυροῦ τῇ
πανοπλίᾳ, Νέστωρ πανόλβιε.

Ἐδραμες, ὦ Νέστωρ, πίστει θερμῇ, τῷ ἐγκεκλεισμένῳ,
Δημητρίῳ ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ λαβὼν πλουσίαν,
καθεῖλες τὸν Λυαῖον, καὶ χαίρων ἠθλησας.

Χαίροις εὐσεβείας ἄνθος σεπτόν, καὶ Θεσσαλονίκης,
ἐγκαλλώπισμα εὐκλεές· χαίροις Δημητρίου τοῦ θείου Μυροβλύτου,
οἰκεῖος καὶ συνήθης, Νέστωρ ἀήττητε.

Ξίφει ἐκτημθεῖς σοῦ τὴν κεφαλὴν, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης, τοῦ
Σωτῆρος τῆς κραταιᾶς, Τούτῳ προσηγέχθης, ὡς θεῖον ἱερεῖον, καὶ
παρ' Αὐτοῦ ἀξίως, Νέστωρ, δεδόξασθαι.

Σὺν τῷ Δημητρίῳ τῷ θαυμαστῷ, πρέσβευε ἀπαύστως, τῷ
Παντάνακτι καὶ Θεῷ, Νέστωρ Ἀθλοφόρε, πάσης ῥυσθῆναι βλάβης,
τοὺς εὐλαβῶς τελοῦντας, τὴν θείαν μνήμην σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τό Τρισάγιον καὶ τὰ σύνηθες Τροπάρια εἶτα
40 Κύριε ἐλέησον καὶ μετὰ ψάλλονται τὰ παρόντα
Τροπάρια. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Νέστωρ, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔχων πρὸς Αὐτὸν
παρρησίαν, ὡς δι' ἀγάπην Αὐτοῦ, αἶμά σου τὸ τίμιον ἐκχέας, Ἄγιε,
καθικέτευε πάντοτε, θερμῇ ἱκεσίᾳ, ὑπὲρ τῶν ἐκ πίστεως
παρακαλούντων σε· ὅπως ἀναγκῶν καὶ κινδύνων, καὶ πολυειδῶν
ἄλλων πόνων, ἀσινεῖς ἐν βίῳ διαμένωμεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Διευχών...